

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6706010037
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6706010037.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jozefa Ryanta, o odvolaní obžalovaného N. N., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/11/2006 z 21.03.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. júla 2014, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného N. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že obžalovaného N. N., nar. XX.XX.XXXX vo R., trvale bytom R., E.M.S. XX, t.č. ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová uznal za vinného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/11/2006-558 zo dňa 21.04.2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/294/2006 zo dňa 19.10.2006. Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušil výrok o treste uložený obžalovanému právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/111/2005 zo dňa 31.08.2005, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/11/2006-558 zo dňa 21.04.2006 ostali týmto nezmenené.

V úvode odôvodnenia tohto rozsudku okresný súd uviedol: „Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/11/2006 zo dňa 21.04.2006, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/294/2006 zo dňa 19.10.2006 bol obžalovaný N. N. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a desať mesiacov. Uznesením Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1Nt/12/2013 zo dňa 27.11.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2Tos/120/2013 zo dňa 09.01.2014 bola u odsúdeného N. Bergera povolená obnova konania vo veci Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/11/2006, a to vo výroku o treste.“

V rozhodujúcej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku potom okresný súd uviedol: „ Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák. V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že uť bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom trestná sadzba trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného predstavuje štyri roky a osem mesiacov až trinásť rokov a štyri mesiace. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd obžalovanému N. N. uložil trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody

podľa § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože zločin lúpeže spáchal predtým, ako bol rozsudkom súdu prvého stupňa odsúdený za iný jeho trestný čin (konanie Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/111/2005). Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd poukazuje na to, že pôvodnom konaní pred povolením obnovy konania bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a desať mesiacov, čo bolo na samej dolnej hranici vtedy zákonom ustanovenej trestnej sadzby (v zmysle vtedy platnej asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.) Súd uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov považuje za spravodlivý a adekvátny okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. Súd poukazuje na to, že zločinu lúpeže sa obžalovaný N. N. dopustil formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., ako aj na to, že obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný, pričom v oboch prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Z uvedeného je zrejmé, že doteraz uložené a vykonané tresty odňatia slobody na neho nemali výchovný vplyv, práve naopak opakovane sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti, pričom v tomto prípade išlo o násilnú trestnú činnosť majetkovej povahy. Uvedený trest je preto podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie adekvátny a tento trest zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevychovu.“

Vzhľadom na to, že predmetnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil pred vyhlásením rozsudku za inú trestnú činnosť, bol ukladaný súhrnný trest (v spojení so zrušením nadväzujúcich výrokov).

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť, bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný N. N., ktoré písomne zdôvodnil ako on sám, tak aj jeho obhajkyňa, pričom bolo navrhované, aby bol obžalovanému po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste uložený miernejší trest (štyri roky odňatia slobody).

Obhajoba argumentovala predovšetkým tým, že obžalovaný svoj skutok oľutoval, predmetný trest uložený za spáchanú trestnú činnosť vykonával doposiaľ bez závažných prehreškov; páchatel'ovi pri trestnej činnosti bol uložený trest odňatia slobody len na tri roky; obžalovaný už v budúcnosti nechce páchať ďalej trestnú činnosť, ale chce sa starať o svoju chorú matku.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a toto treba preto zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný N. N. sa dopustil predmetnej trestnej činnosti (zločinu lúpeže v spolupáchatel'stve podľa § 188 ods. 1 s poukazom na § 20 Tr. zák.) tak, že obžalovaný O. N. a obžalovaný N. N. dňa 12.08.2005 v čase o 23.00 h. vo Zvolene okres Zvolen na ul. Sokolskej prepadli W. N., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že O. N. od poškodeného pýtal 2,- Sk, potom ako im ich odmietol dať, obidvaja na neho skočili a pokúšali sa ho zhodiť na zem, čo sa im nepodarilo, nakoľko sa im poškodený vytrhol a začal utekať, následne ho obaja dobehli, pričom ho O. N. chytil odpredu za odev a najmenej raz ho udrhel rukou do oblasti tváre, spoločne ho obaja zhodili na zem, poškodený spadol a ostal ležať na chodníku, po čom mu obaja prehľadali ruksak, ktorý mal na pleci a vrecká odevu a odcudzili mu z pravého zadného vrecka nohavíc hnedú peňaženku obsahujúcu finančnú hotovosť 60,- Sk a občiansky preukaz z vonkajšieho pravého vrecka vetrovky mobilný telefón zn. SIEMENS A55 IMEI: 351589002471933 spolu so SIM kartou Orange telefónneho čísla XXXX XXX XXX a z ľavého predného vrecka nohavíc zväzok 6 kľúčov od bytu, následne obaja z miesta činu ušli, odcudzený mobilný telefón predali M. L., nar. XX.X.XXXX za 100,- Sk, ktoré použili pre vlastnú potrebu, čím týmto konaním spôsobili poškodenému W. N. pomliaždeniny a odreniny na tvári obojstranne na pravom líci s dobou PN od 13.08.2005 do 01.09.2005 a odcudzením vecí škodu vo výške 1.390,- Sk.

Súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v trvaní šiestich rokov a desiatich mesiacov vykonal dňa 26.10.2013 (č.l. 648).

Keďže tento trest bol ukladaný aj za použitia tzv. asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorá bola neskôr sčasti vyhlásená za protiústavnú (na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky

sp.zn. PL.ÚS 106/2011), prichádzalo do úvahy povolenie obnovy konania, avšak v zmysle § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Zb. zákonov o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, avšak iba za predpokladu, že uložený trest nebol ešte vykonaný.

V tomto prípade však bola obnova konania, čo do výroku o uloženom treste, povolená až po vykonaní celého trestu, a preto krajskému súdu prichádzalo, aby rozhodol o odvolaní obžalovaného proti výroku o treste v napadnutom rozsudku.

Krajský súd súhlasí s právnym názorom okresného súdu, že v súlade s už ustáleným ponímaním asperačnej zásady, prichádzalo v súčasnosti do úvahy ukladať obžalovanému trest v rámci trestnej sadzby štyri roky a osem mesiacov až trinásť rokov a štyri mesiace.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody ako pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti (viď konanie Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/44/2004), tak aj po jej spáchaní (viď konanie Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/59/2008). Za ostatne spáchanú trestnú činnosť v roku 2007 vykonáva obžalovaný v súčasnosti nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov.

Za týchto okolností v rámci aplikovanej trestnej sadzby uložil okresný súd obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov (so zrušením predchádzajúceho výroku o treste a ďalších nadväzujúcich výrokov), so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, konal správne a zákonne.

Z vyššie uvedených dôvodov bol preto napadnutý rozsudok považovaný za správny a zákonný, odvolanie obžalovaného proti nemu za nedôvodné a ako také bolo preto zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.